Застосування спрощеного фінмоніторингу до установ Міноборони

Належна перевірка клієнтів · https://nasu.com.ua/mdata/zastosuvannya-sproshhenogo-finmonitoryngu-do-ustanov-minoborony/

Чи допускається застосування спрощених заходів належної перевірки відповідно до статті 13 Закону ПВК/ФТ та додатка 5 до Положення про здійснення установами фінансового моніторингу, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 28.07.2020 № 107 (зі змінами) щодо клієнтів – військових частин та інших військових формувань (засновником яких є Міністерство оборони України або інший центральний орган виконавчої влади у сфері оборони) на підставі їх належності до державних органів та установ, які повністю утримуються за рахунок державного бюджету?

Слід зазначити, у додатку II до Директиви (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, що вносить зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту і Ради, а також скасовує Директиву 2005/60/ЄС Європейського Парламенту і Ради та Директиву Комісії 2006/70/ЄС (далі – Директива), положення якої імплементовані до Закону про ПВК/ФТ, наведений невичерпний перелік факторів і видів доказів потенційно нижчого ризику, зокрема:

1. Фактори ризику, пов’язаного з клієнтом:

a) публічні компанії, зареєстровані на фондовій біржі, на які поширюються вимоги щодо розкриття інформації (на підставі правил фондової біржі, закону або зобов’язальних інструментів), що накладають вимоги стосовно забезпечення належної прозорості бенефіціарної власності;

b) публічні адміністрації або підприємства;

c) клієнти є резидентами географічних районів нижчого ризику відповідно до пункту 3.

2. Фактори ризику, пов’язаного з продуктом, послугою, операцією або каналом постачання:

a) договори страхування життя з низькою страховою премією;

b) договори пенсійного страхування, якщо вони не передбачають можливості дострокового розірвання та якщо договір страхування не може бути використаний в якості застави;

c) пенсійна, накопичувальна або подібна схема, яка забезпечує пенсійні виплати працівникам, внески до якої здійснюються шляхом вирахування із заробітної плати, а правила схеми не дозволяють передавати право власності на частку учасника схеми;

d) фінансові продукти або послуги, які надають належим чином визначені і обмежені послуги певним типам клієнтів з метою розширення доступу для цілей фінансової інклюзії;

e) продукти, щодо яких управління ризиками відмивання грошей або фінансування тероризму здійснюється на основі інших факторів, таких як встановлення граничних значень для гаманця або прозорість власності (наприклад, деякі види електронних грошей).

Відповідно до частини першої статті 13 Закону про ПВК/ФТ СПФМ має право здійснювати спрощені заходи належної перевірки щодо клієнтів, ризик ділових відносин з якими (ризик фінансової операції без встановлення ділових відносин яких) є низьким.

Під час прийняття рішення щодо здійснення спрощених заходів належної перевірки СПФМ зобов’язаний пересвідчитися, що ризик ділових відносин з клієнтом (ризик фінансової операції без встановлення ділових відносин) є низьким (частина друга статті 13 Закону про ПВК/ФТ).

Лист НБУ № 25-0010/59246 від 25.06.2026